

Μη Χάνεσαι ὁ ἐν Bari νῦν διατρίβων ἀνταποκριτής μας **Ἄγγελος Γιαννόπουλος** εἰδικώτατος περὶ τὰ καλλιτεχνικά μάλιστα, ὅστις θὰ μᾶς στείλῃ σειρὰν πανοραμιαστικῶν ἐπιστολῶν τῆς ἐν λόγῳ καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

- Ἄ καυμένη, δός μου ἓνα σιγάρο... τὰ ξέχασα τὰ δικά μου σ' τὸ σπῆτι.
 — Ὅριστε.
 — Εὐχαριστῶ.
 — Θέλετε φωτιά;
 — Ἄ! ὄχι... ἔχω μαζί μου σπέρτα... θέλετε νὰ σᾶς δώσω;
 — Τί;... σιγάρα;
 — Ὁχι δὲ... σπέρτα.

A... Σιγάρο;... εὐχαρίστως!... Ἄ! διάβολε, ξέχασα, δὲν τὴν πῆρα μαζί μου τὴν σιγαροθήκην μου.

B. Τί... δὲν πειράζει... Ἄρκει ἡ διάθεσίς σου.

A. Ἄ! τίποτε... τίποτε...

Καὶ μετ' ὀλίγα βήματα ὁ A. ἀποχωριζόμενος βγάζει ἐκ τοῦ θυλακίου του γεμάτην ὡς τὰ χεῖλη τὴν ὠραίαν σιγαροθήκην του καὶ καπνίζει ἠδονικώτατα.

— Μπᾶ! ποῦ ἀκούμπησες; Εἶσαι καταλερωμένος ἀπὸ πύσου.

— Βρὲ ἀδελφέ, αὐτοὶ οἱ ὑπηρεταὶ τῶν ξενοδοχείων εἶναι ἀπρόσεκτοι... μού περιέχυσε μιὰ ὀλόκληρη σούπα.

— Γιὰ νὰ σοῦ 'πῶ; Τοῦχεις δώσει μπογαμᾶ;

— Ὁχι.

— Ἐ! ἡ σούπα ἦτο ὁ μπογαμᾶς σου!

— Ἀλήθεια, ἔμαθα πῶς ἀρραβωνιάσθηκε ἡ κόρη σας;

— Καλὲ εἶναι τὸσος καιρὸς ποῦ δὲν εἶναι πιά ἀρραβωνιασμένη.

— Καὶ γιὰτί χάλασαν οἱ ἀρραβῶνες;

— Γιὰτί;... Γιὰτί ἐν τῷ μεταξύ ἡ κόρη μου καὶ ὁ γαμβρός μου πανδρεύθηκαν.

Μεταξὺ δύο νεοσυλλέκτων ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ τάγματος:

— Τὸν γνωρίζεις τὸν ἀντισυνταγματάρχην;

— Ὁχι.

— Τὸν ταγματάρχην;

— Οὔτε.

— Ἐ! νὰ σοῦ 'πῶ νὰ τοὺς μάθης; ὁ κύριος ἀντισυνταγματάρχης εἶναι λιγάνι πιὸ παχὺς ἀπὸ τὸν κύριον ταγματάρχην.

Διδάσκαλος. Βρὲ γιὰτί δὲν κτενίζεσαι; Δὲν ἔχετε χτένι σ' τὸ σπῆτί σας;

Μαθητῆς (κλαίων). Ἐχομε, μὰ... δὲν... ἔχει... πιά δόντια.

δύο ἀνθρώπους. Ἡ παραλία ἦτο ἔρημος. Ὁ βενετικὸς στόλος εἶχε καταπλεύσει πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἰς τὴν νῆσον, ἦτο προσωρισμένος κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὸν λιμένα τοῦ Νεοχωρίου, δύο ἢ τρία στάδια ἀπέχοντα ἀπὸ τοῦ ὄρου τοῦ Ἀγίου Κοσμά, ἀλλὰ κρυπτόμενον ὀπισθεν μικρᾶς προεξοχῆς γῆς, σχηματιζούσης ἀπορροῦα ἀκτὴν, εἰς τῆς τὰ ὕψη γλαυκῆς καὶ λάροι ἡμιλλῶντο καὶ ἤριζον, τίνες πρῶτοι νὰ στήσωσι τὴν φωλέαν των, ὡς ἐν μεταίχμιῳ τῆς θαλάσσης καὶ τῆς ξηρᾶς. Οἱ χλευαστικοὶ κρότοι τῆς τρικυμίας ἠκούοντο ἐκείθεν ἐνούμενοι μετὰ τοὺς θρηνώδεις κοασμοὺς τῶν ἀγρίων πτηνῶν καὶ μετὰ τὴν μεμακρυσμένην ὕλακὴν τῶν ἀνέμων. Σαρκαστικὴ σιγὴ ἐβασίλευεν ἐκεῖ, ὡς νὰ προσκάλει τὸ πολυθύρυσον τῆς ἡμέρας ἐν ταῖς πόλεσι καὶ νὰ ἐλεγεν ἐγέρθητι ἀντολμᾶς! Ἡ νύξ ἐκείνη εἶχε τι ἐξόχως μυστηριώδες καὶ πένθιμον, καὶ ἐφαίνετο ὡς νὰ ἐνέκλειεν προφητεῖαν ἢ γρίφον τινα, μέλλοντα νὰ ἐξηγηθῇ ὅσον οὐποῦ.

Ἡ Αὐγούστα περιετυλίχθη εἰς τὸ σάλι τῆς καὶ κατέβη βαδίζουσα ταχέως πρὸς τὴν παραλίαν. Ἠτοιμάζετο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ μονοπάτιον τὸ φέρον εἰς τὸν μέγαν λιμένα καὶ μακρυνθῇ ἀπὸ τῆς ἀγρίας ἐκείνης τοποθεσίας. Ποῦ διευθύνετο; Ὁ ρυαξ κατὰ τινα ποιητὴν, ἀπαντᾷ πρὸς ὀμίαν ἐρώτησιν ὡς ἐξῆς. «Ἐχω παιδρὸς παιδικούς λογισμούς, τοῦτο με ὠθεῖ πρὸς τὰ ἐμπρός, ἀγνοῶ δὲ πού». Ἄν τοῦτο ἀληθεύῃ περὶ τῶν παιδρῶν λογισμῶν παιδίων, τί νὰ εἴπῃ τις περὶ τῶν μελαγχολικῶν λογισμῶν τῶν ἀνδρῶν, καὶ μάλι-

στα τῶν γυναικῶν; Ὁ αὐτὸς προσωποποιημένος ρυαξ ἐπιφέρει ἐφεξῆς παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ «Ὅστις με ἐξεκάλεσεν ἐκ τοῦ βράχου, φρονῶ ὅτι θὰ εἶναι ὁ ὀδηγός μου». Ἀλλὰ τὸν ρυακα τὸν ἐξεκάλεσέ τις ἐκ τοῦ βράχου. Τίς ὅμως ἐξεκάλεσε τὴν γυναῖκα ταύτην ἐκ τοῦ ἡσυχαστηρίου, ἔνθα εἶχε καταφύγει ὅπως εὖρη ἀνάπαυσις;... Ἄν ὁ ρυαξ ὀμιλεῖ οὕτω, τί θὰ εἴπῃ ὁ χειμᾶρος, ὁ πλήθων ἐν καιρῷ χειμῶνος; Καὶ εἴπῃ ὁ καταρράκτης, ὁ καταφερόμενος μετ' ὀρηκτικοῦ πατάγου ἀπὸ τοῦ ὕψους ἀποκρήνου βράχου καὶ χυνόμενος εἰς τὴν κοιλάδα, εἰς τὴν γῆν, εἰς τὰ ὑποχθόνια; Ἀμφότεροι θ' ἀπαντήσωσιν εἰς τὴν γλῶσσάν των. Ὁ εἰς διὰ τῆς τυνεχούς καὶ μονοτόνου ἰαχῆς του, ὁ ἕτερος διὰ τῆς καταπληκτικῆς καὶ ἀνεκφράστου βροντῆς του. Ἀνθρωπίνῃ φωνῇ δὲν δύναται νὰ ἐρμηνεύσῃ διὰ φθόγγων τί θὰ εἴπωσιν.

Ἐν τούτοις ὅτε ἡ Αὐγούστα ἠτοιμάζετο νὰ στραφῇ πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν εἰς τὸ Νεοχωρίον, ἤκουσε τὸν κρότον τῆς ἑρεσίας τῆς λέμβου ἧτις εἶχε προσεγγίσει εἰς τὴν ξηράν. Ἐστράφη, ἀνεσηκώθη ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν ὑπεράνω θάμνου κούπτουτος τὴν παραλίαν καὶ παρετήρησε τὴν λέμβον. Τότε εἶπε καθ' ἑαυτήν.

— Καλὸν εἶναι, ἀφοῦ εἶναι βάρκα ἐδῶ, νὰ τὴν ναυλώσω νὰ με ὑπάγῃ ἐκεῖ ὅπου θέλω, καὶ νὰ μὴ κάμω τῶσον δρόμον. Καὶ ἔκραξεν.

(Ἀκολουθεῖ)

Μποέμ.